

Waarom God is goed?

Als de man ontrouw is, God blijft trouw. Als de mens niet afhankelijk zal niet vergeven worden, maar God blijft goed. God kan zichzelf niet verloochenen, Hij is onveranderlijk. Hoe is dit mogelijk? God blijft "goede", zelfs wanneer hij straft de overtreders? Ja! De Bijbel is categorisch: "Alle goede gave, en alle volmaakte gifte is van boven, naar beneden van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer" (Jakobus 1:17); "Want ik ben de HEER, ben niet veranderd, en gij kinderen van Jakob, zijt niet verteerd" (Maleachi 3: 6).

Waarom God is goed?

"Looft den Heer, want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid" (Psalm 136: 1)

Introductie

God is goed! Dit is de positie van de Schrift.

In aanvulling op het predikaat 'goed', wordt God beschreven als iemand die de vergeving en vol goedheid houdt aan allen die Hem aanroepen "Want Gij, Heer, zijt goed, en gaarne vergevende, en groot van goedertierenheid allen, die u aanroepen" (Psalm 86: 5).

Hoe zit het met degenen die niet God aanroepen? God is goed? Ja, God is goed! De Bijbel laat zien dat als de man ontrouw is, blijft hij trouw, daarom, God is goed, zelfs als de man niet uitroepen: "Indien wij ontrouw zijn, trouw blijft hij: hij kan zichzelf niet verloochenen" (2 Timotheüs 2:13).

Als de man ontrouw is, God blijft trouw. Als de mens niet afhankelijk zal niet vergeven worden, maar God blijft goed. God kan zichzelf niet verloochenen, Hij is onveranderlijk. Hoe is dit mogelijk? God blijft “goede”, zelfs wanneer hij straft de overtreders? Ja! De Bijbel is categorisch: “Alle goede gave, en alle volmaakte gifte is van boven, naar beneden van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer” (Jakobus 1:17); “Want ik ben de HEER, ben niet veranderd, en gij kinderen van Jakob, zijt niet verteerd” (Maleachi 3: 6).

God zal “goed” blijven, zelfs wanneer het gieten zijn toorn over de onboetvaardigen? Hoe kan er zoveel lijden in de mensheid en God goed blijven? Je kunt God ‘almachtig’ en ‘goed’ met het probleem door de filosofie van het bestaan van het kwaad te verzoenen?

Sommigen beschouwen deze zaken als een theologisch probleem van grote omvang, maar het probleem is niet in God, maar aan het begrip van vele die probeerde om de filosofie te fuseren met theologie.

God is goed

God is God, dat is, almachtig, alwetend en alomtegenwoordig. We zijn ook verteld in de Bijbel dat God Heer en Soeverein en Vader, Koning, enz.

Maar wat bedoeld wordt met ‘goed’ als we lezen: ‘God is goed’?

De eerste lezer reactie geïnteresseerd om de ware betekenis van het woord kennen is om een woordenboek te zoeken en voer de volgende te lezen: *“goed – adj. – 1. Dat is zoals het moet zijn of hoe ik zou moeten zijn; 2. Wat is het goede; 3. Bekwame, rechtshandig; 4. Worker; 5. Gunstige; 6. Winstgevende, 7. Geestig, grappig; 8. Compliant hun taken; 9. Veilig, vaste stof; 10. Regelmatig, Normaal; 11. Geschikte. –*

S. m. – 12. Good Man”

Welke van deze predikaten van toepassing op God wanneer we lezen ‘God is goed’? De hierboven genoemde adjectieven zijn allemaal relevant voor de mens wereldbeeld van onze tijd, het beeld van de moderne mens. Voor moderne ‘goede’ man verwijst naar een persoonlijke deugd, permanente dispositie van een persoon niet om kwaad te doen, welwillend.

Maar dit was de psalmist wereldbeeld David, toen hij zei: “God is goed”?

Hoewel de regering van David is geclassificeerd als theocratische, in zijn tijd samenlevingen waren gestructureerd en gecultiveerd een cultuur met aristocratische principe, want er was een enorme afstand tussen de koning en zijn onderdanen. In sociale relaties, was er een enorme kloof tussen meester en knecht, de zeer fenomeen aristocratische samenlevingen.

Over het algemeen, aristocratie (de Griekse ἀριστοκρατία van ἀριστος (Aristos), beste, en κράτος (Kratos), macht, status), lees ‘power of the best’, dat wil zeggen, het is een vorm van bestuur waarin een elitaire groep regelt de politieke macht, en de stadstaten van de Spartanen voorbeeld status geregeerd door een aristocratie.

Deze aanwijzing “macht van de beste” herinnert ons eraan dat, in de oudheid, de aristocraten werden aangewezen ‘beste’, ‘goed’, ‘jij’, ‘anders’, ‘gekozen’.

Goed? Ja! De Griekse term vertaald als “goed” is ἀγαθός (agathos), van oorsprong uit een ander dat overeenkomt met het zelfstandig naamwoord wortel Arete *“... in zich bevatte de combinatie van adel en militaire macht (...) bijna nooit de latere betekenis van ‘goed’, zoals arete heeft niet de morele deugd”* Jaeger, Werner, Paideia, de vorming van de mens Griekse vertaling van Arthur M. Parreira, Londen: .. Ed Martins Fontes, 2003. Pagina 27; *“Landlord en arete werden onafscheidelijk verenigd. De wortel woord is hetzelfde:*

ἄριστος, overtreffende trap onderscheiden en gekozen ... " Ibid, blz. 26.

De verhuurder conditie was perfect van een functioneel oogpunt, dat wil zeggen, zonder de morele nuance die onze samenleving wordt gebruikt en lof, zodat de aandoening waarvoor u intrinsieke relatie met het goede idee gehouden.

Friedrich Nietzsche in zijn werk 'De genealogie van de moraal', maakte de volgende opmerking: *"... dat precies, vanuit een etymologische oogpunt, de aanduidingen voor 'goede' bedacht door de verschillende talen? Ik vond toen dat ze verwijzen allemaal naar dezelfde conceptuele transformatie – dat, overal, 'nobeles', 'aristocratische' in de sociale zin, is het basisconcept van waaruit noodzakelijkerwijs ontwikkeld 'goed', om 'geestelijk nobele', 'aristocratische' van 'geestelijk welzijn geboren', 'geestelijk bevoorrechte': een ontwikkeling die altijd parallel aan die van andere te maken loopt' gewone man', 'gemeenschappelijke', 'laag' wordt omgevormd tot slot' slecht "* Nietzsche Friedrich, morele Genealogie – Een controverse, Vertaling Paulo César de Souza, Sao Paulo: Companhia das Letras, 2009. Pagina 18.

Vertaalt het Griekse woord agathos voor 'goed' als gevolg van de transformatie van betekenis door de eeuwen heen kantelt het idee dat de Bijbel cadeautjes, voor het Griekse woord 'agathos' vanwege de bijbelse context waarin zij actief is, moet worden vertaald als 'nobeles' omdat de etymologische wortel van het woord Agathos betekent 'iemand die is, die de werkelijkheid heeft, wat echt is, waar is'. Wat betreft de duur, Nietzsche beweert dat zelfs met betrekking tot een subjectieve verandering, betekent de uitdrukking 'de echte als waarheidsgetrouw'. De term werd gebruikt om het motto van de adel te voeren, om de edele van de gewone man, leugenaar (Jaeger, Paideia, blz. 19) te onderscheiden.

Wat is de betekenis van de 'echte' als het leest: *"In geen geval; altijd God zij waarachtig en ieder mens leugenachtig;*

zoals er geschreven staat, opdat gij moogt gerechtvaardigd wordt in Uw woorden, en overwint, wanneer Gij oordeelt" (Romeinen 3: 4). Of, wat is de betekenis van 'leugenaar'? In dit vers, de betekenis van de 'ware' en 'leugenaar' eigen morele connotatie? Verwijst naar het karakter van het individu? Let op:

"En de knechten ging uitgaande op de wegen, vergaderden allen, zij vonden, beiden kwaden en goeden; en de bruiloft werd vervuld met aanzittende gasten" (Mt 22:10);

Hoe de gelijkenis interpreteren? Het kwaad en het goede dat slaven die de bevelen van zijn meester heeft morele connotaties? Niet Doen! In de tekst, slechte en goede heeft het gevoel van 'verachtelijke' en 'nobeles', 'kleine' en 'grote', want de Heer van de gelijkenis is geen aanzien des persoons.

"Hij doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen" (Mattheüs 05:45).

In de Bergrede, die het gevoel van goed en kwaad? Nu weten we dat God geen aannemer des persoons, en dat de zon opkomt boven edelen en burgers, rechtvaardigen en onrechtvaardigen, zodat de betekenis van 'slechte' woorden en 'goed' kan niet worden uitgelegd in morele zin.

"Het lichaam is de lamp van de ogen; zodat als je oog goed is, zal je hele lichaam licht zijn; Maar indien uw oog slecht is, je lichaam is vol van duisternis" (Mt 06:22-23).

De ogen kunnen moreel slecht of goed zijn? Of het gevoel van 'slechte' en 'goede' verwijst naar het idee van eenvoudige, vaak voor, dat contrasteert met het goede idee, zijn nobeles? De Barclay commentator beveelt vertalen 'goed' door gul, is echter niet de juiste vertaling, omdat het idee van gulle verwijst naar de vrijgevigheid van edelen doen wat ze wilden

met wat behoorde tot hen *“Voor een meer trouw aan de oorspronkelijke tekst vertalen we hier royaal in goede plek of eenvoudig. Jezus prijst de royale oog”* Barclay, William, Commentaar op het Nieuwe Testament. P. 264.

Vandaar dat de volgende passage:

“Is het mij niet geoorloofd, te doen wat je wilt wat van mij is? Of is uw oog boos, omdat ik goed ben?” (Mt 20:15)

Gezien de vrijgevigheid die zelf de ‘goede’ te doen wat ze wilden met degenen die aan hen toebehoorde, de edele betrokken berisping werknemers die zijn act gecensureerd. Volgens de opvatting van de mens van onze tijd, het gedrag van de werkgever is een despautério omdat hij gelijk werknemers hetzelfde loon om alle verlenen zonder betrekking tot de arbeidstijd van elk, maar volgens de visie van de mens ten tijde van Christus de despautério ontstaat wanneer de gewone man daagt de vrijgevigheid van de adellijke *“Om drie dingen van de aarde wordt onrustig; en vier dat niet kunnen verdragen: Om een knecht, als hij regeert; en de dwaas, als hij van brood verzadigd is; Om een hatelijke vrouw, als zij getrouwd is; en een dienstmaagd, als zij erfgenaam is van haar meesteres”* (Spreuken 30:21 -23).

Jaeger analyseren van de gedichten van Theognis, opgenomen: *“De dichter adviseert om de deal met de slechte (Kakoi), waarin de dichter omvat allen die niet behoren tot een adellijke afkomst te voorkomen; Aan de andere kant, ook, edele (Agathos) alleen te vinden bij hun leeftijdsgenoten “* (Jaeger, Paideia, 244).

Bij het maken van de analyse van bijbelteksten, niet moet worden beperkt tot alleen de betekenis te gebruiken dat de termen van vandaag, dankzij het ontwerp dat onze samenleving gedrukt om bepaalde termen.

Ook, wanneer we lezen bepaalde termen in de Schrift, we moeten ze begrijpen met de ogen van de samenleving op het moment, en

te ontsnappen aan het wereldbeeld gemaakt door filosofische principes van de tijd, voor de zaak dat de filosofen van de tijd gespeculeerd was geen effect, zelfs niet de man van die vennootschap, was ooit het gebied van de ontologische, zo ver van de sociaal-culturele vormgeving van de bijbelschrijvers.

Terwijl de maatschappij gedefinieerd dingen in functionele termen, filosofen als Plato, begon vragen te stellen over de aard van het zijn, van de werkelijkheid, van het bestaan van wezens en metafysische vragen, en de kennis die werden produceren op het moment, had een morele last en ethiek, die nog niet werd ervaren door de maatschappij.

Jaeger stelt dat de termen 'Arete' en 'goed' in het oude Griekenland, had geen connotatie van morele deugd, vandaar de vraag: Wanneer deze termen nu worden gebruikt met morele connotatie? Wanneer filosofen als Socrates en Plato, door speculatie van kennis en wetenschap, filosofie verdiende een morele orde, want het is een wetenschap die aspecten en problemen van ontologische orde speculeert.

Terwijl in Socrates speculatie was beperkt tot ontologische en morele kwesties, raakte Plato die betrokken zijn bij de weg van de metafysica en de kosmologie. In Plato bloeide een humanistische filosofie, religieuze en moralistische. Het is in de werken van Plato veel van wat wordt aangekondigd door spiritisten en door katholieken, zoals het idee van reïncarnatie en het vagevuur.

De 'goede' waarin de edelen aangewezen, werd omgedoopt tot de goede, de ideale wereld, de wereld van de ideeën. Kwestie van Plato bracht een revolutie van concepten, maar de mensen van zijn dag en de volgende generaties, is niet onmiddellijk veranderd in uw praktijk. Toen Jezus kwam, zoals filosofisch begrip was nog niet een deel van de mensen, vooral degenen die de Koine Griekse gebruikt.

Het grootste probleem kwam met de filosofie ontwikkeld door de

eerste priesters, de kerkvaders. Wanneer gecreëerd liturgieën, disciplines, douane, enz., De samenvoeging platonische concepten en socratische zei tegen de christelijke leer. In de eerste eeuw, is te zien in Didachè sterke morele en dogmatische trend, duidelijke invloed van de ascetische gewoonten.

Je kan erger worden? Ja! Rotterdamse Erasmus opgenomen Socrates als pre-christelijke martelaar, dus hij smeekte, *"Sancte Socrates, ora pro nobis!"* (Jaeger, Paideia, 493). Jaeger wijst erop dat door het piëtisme up gehuisvest in de Socrates van de armen, want zij zagen daarin bepaalde spirituele affiniteit (Ibid, p. 494). Hoe zit het met Augustinus, die was gebaseerd op Plato's gedachten?

Zoals Jezus zelf geleerd om de manier waarop de mens leidt tot God, het christendom zag de platonische filosofie van de noodzaak om de wereldse genoegens bedwingen, het voorstellen van de praktijk van een sobere levensstijl, op jacht naar praktijken die door deugdzaam om een spiritualiteit te verwerven groter. Dai, vele priesters geworden van de ascetische ideaal, in de overtuiging dat de zuivering van het lichaam zou helpen bij de zuivering van de ziel.

Vanaf dat moment, elke keer dat je verwijzing naar God te maken als 'goed', de tekst is geïmpregneerd met het idee van morele perfectie, zonder rekening te houden met het feit dat Hij Heer is. Dit is waar een aantal vragen rijzen: als God goed is, waarom is er kwaad?

Dergelijke vragen heeft als doel om blinde man de waarheid niet te zien. Aangezien de vraag van Satan in Eden benadrukte verergerd verbod ten koste van de vrijheid verleend (Gen. 3: 1), de vraag, 'als God goed is, waarom is er kwaad', geeft aanleiding tot paradoxen in werkelijkheid niet van vermeende tegenstellingen zijn het resultaat van een onjuiste lezing van de Bijbel en zijn historische context.

Het doel van dit artikel is om aan te tonen dat God goed is, ongeacht het feit dat hij gespaard van de inwoners van Nineve of bezwijken gemaakt Sodom en Gomorra met duizenden onschuldige kinderen (Genesis 19:25; Joh 04:11). Dergelijke gebeurtenissen niet verkeerd karakteriseren, noch de God van de Bijbel te karakteriseren als 'goed' of 'kwaad'.

Niemand is goed dan Een, namelijk God

“Jezus zeide tot hem: Waarom noemt u mij goed Niemand is goed, maar een, dat is God?” (Lucas 18:19)

Toen Jezus categorisch: “Er is niemand goed, maar één, dat is God,” was gericht op de presentatie van een ontologische antwoord op het probleem van het kwaad? De bewering “Niemand is goed, dan Een, namelijk God” verwijst naar een kwestie van filosofische orde?

Ik zeg nee! Jezus was niet proberen om filosofische vragen als de aard van het zijn, de werkelijkheid, het bestaan van hield, noch van metafysische vragen.

Maar als we zeggen: “God is goed”, de eerste vraag van de studenten is: ‘Als God’ almachtig ‘en’ goed, en zet deze vraag in ‘, doordat het bestaan van het kwaad en het lijden?’ een voetstuk als de meest moeilijke kwestie van de geschiedenis van de christelijke theologie.

Is het aanvaardbaar een niet-Christen aanwezig paradoxaal, zoals het geval van Epicurean paradox. Waarom aanvaardbaar? Want wie de paradox niet op de hoogte van de aard van God geformuleerd! Epicurus zei dat God en het kwaad niet kan bestaan als God alwetend, almachtig en welwillend, maar God zelf zegt is kennende goed en kwaad “Toen zeide de HEERE God: Ziet, de mens is geworden als een van ons, wetende goed en

kwaad" (Gen. 3:22).

God is Heer, nobel, dat is, goed en goed en kwaad kennen, want Hij is de Heer belonen alle mensen, en geef het goede en het kwade aan anderen, allemaal afhankelijk van wie zochten "Wie zal maken een ieder naar zijn werken; namelijk: Het eeuwige leven voor hen die met volharding in goeddoen, heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid; Maar de verontwaardiging en woede hen die omstreden zijn, gehoorzamen aan de waarheid, doch der ongerechtigheid gehoorzaam; Verdrukking en benauwdheid over alle ziel des mensen, die kwaad doet; eerst de Jood en ook de Griek; Maar heerlijkheid, eer en vrede voor iedereen die goed doet; eerst voor de Jood en ook de Griek; Omdat, naar God, er is geen aanzien des persoons" (Romeinen 2: 6 -11).

God is de Heer, God is goed en op hetzelfde moment, hij is vriendelijk en ernstig "Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: over de gevallen gestrengheid, maar over u goedertierenheid Gods, indien gij in zijn goedheid : anders zult gij ook worden afgesneden " (Romeinen 11:22), dat wil zeggen, het is God die de straf voor overtreders die zijn ingesteld, dus het wordt gezegd: "ik formeer het licht, en schep de duisternis; ik maak den vrede en schep het kwaad, Ik, de HEERE, doe al deze dingen" (Jes 45: 7).

In welke zin God scheidt het kwaad? Om vergelding, gerechtigheid, zodat heen en weer beweegt met pure vriendelijkheid en stijfheid perverse "de HEERE beloond mij naar mijn gerechtigheid, naar mijn reinheid in zijn ogen. Met de barmhartigen, goedaardige toont u; met de oprechten man houdt Gij. Met de pure je jezelf zuivere tonen; maar met het kwaad je hard shows " (2 Samuël 22:25 -27); "Met de barmhartige u goedaardige bewijzen, en met een rechte man houdt Gij U oprecht te kennen geven" (Psalm 18:25).

Dit was de positie van een meester: "In reactie, echter, zijn heer zeide tot hem: Gij boze en luie dienstknecht; Je wist dat ik maai, waar ik niet gezaaid heb, en daar vergader, waar ik

niet gestrooid? U moet dan mijn geld hebben gegeven aan de wisselaars, en ik, komende, had moeten ontvangen hetzelfde met woeker “ (Mattheüs 25:26 -27). Degenen die goed zijn dienaren, genade zijn, om de slechte, de buitenste duisternis.

Dit is de positie van Christus: “Wanneer de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van zijn heerlijkheid: En al de volken zullen vóór hem vergaderd worden, en één van een ander als een herder de schapen scheidt van de bokken (...) En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven “ (Mattheüs 31-32 en 46).

Toen Jezus nodigt: “Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neem mijn juk op u, en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht “ (Mattheüs 11:28 -30), zal de speler met de grotere weergave van Christus als ‘goed’ te zien, ‘jij’, ‘nobele’ en op hetzelfde moment, welwillend, voor degenen die zijn onderworpen aan Hem krijgen ze een lichte last.

In de waarschuwing: “Ik schep het kwaad,” hebben verwijzing naar het feit dat God heeft opgewekt sommige visinhas landen als roede der tucht, om te geven het volk van Israël begrijpen de noodzaak om te zetten (Jesaja 1: 5), echter, ondanks het straffen van het volk van Israël, God is rechtvaardig, en zo gewaarschuwd, paste de straf voor de toorn.

In een ander geval, dan verlossing en verdoemenis, God zal een ieder vergelden naar zijn werken.

Toen God de mens schiep gaf hem de kracht van de beslissing. Als de gaven van God zijn onherroepelijk, zelfs na de zonde, de man bleef in het bezit van hun vrijheid om te beslissen, omdat de heerschappij over de aarde werd gegeven aan mannen. Nu wanneer God is mens geworden en keerde terug als overwinnaar naar de hemel, riep op: het is mij gegeven alle

macht in hemel en op aarde!

Als mannen zijn gratis en oefenen heerschappij over de aarde, kan die het doen ze willen. Er is nog een punt, als de man is geworden als God, kennende goed en kwaad, heeft ook de mogelijkheid om de acties van zijn medemensen te analyseren en goed en kwaad te communiceren.

Het probleem van het kwaad doet zich voor wanneer een man mist het gevoel van rechtvaardigheid, en zal kwaad doen voor hun plezier. Het idee van vergelding is gereserveerd, en het individu te worden verduisterd verstand gooit in de praktijk van het kwaad. Hoewel ik weet dat de acties van deze personen, heeft God niet tussenbeide, voor alle mensen bij de invoering ervan in de wereld zijn onder veroordeling en als God, van goed en kwaad kenners.

Maar goed en kwaad werden in Eden gepresenteerd door middel van een vrucht, zodat dat goed en kwaad zijn onafscheidelijk. Het goede en kwade zijn composities die smaak geeft aan de vrucht. Zijn twee kanten van dezelfde medaille.

Inzicht in deze realiteit? Wanneer een ouder leert een kind en corrigeert de correctie in een bepaald aspect heeft het uiterlijk van het kwaad, maar de vader zoekt de goede. Heeft iemand het geven van aalmoezen lijkt goed te doen, maar een dergelijke handeling bestendigt de ellende van de mensen die op aalmoezen te leven, die in werkelijkheid is het kwaad. Dergelijke voorbeelden laten zien dat goed en kwaad zijn onafscheidelijk.

Volgens de Bijbel is Gods rechtvaardigheid niet te vertragen en niet crashen, omdat de gerechtigheid van God werd uitgevoerd in de eerste overtreding en dus dat alle mensen werden veroordeeld, onafhankelijk van hun acties. Echter, in verband met alledaagse handelingen, zal God vragen verantwoording ieder mens, of gewoon of onrechtvaardig, en in dit opzicht is er geen aanzien des persoons. Voor slechts een

dergelijke rekening zal worden ingesteld voor de rechterstoel van Christus, en met de onrechtvaardige, de Grote Witte Troon.

De apostel Paulus waarschuwde christenen niet te laten houden voor filosofische redenen om maar wat anders vinden we in de theologie, of eigentijds of klassiek, zijn problemen na de eerste beginselen van de wereld [“Ziet toe, dat niemand u te bedriegen door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus “](#) (Kol 2: 8).

Waarom bemoeien met de filosofie, vele christenen beweren dat deze kwesties afetas die in de almachtige en liefdevolle God gelooft *“Strikt genomen, de menselijke ellende, of het kwaad in al zijn vormen is alleen een probleem voor de persoon die in geloof God alleen, almachtig en alle liefdevolle* [“Anderson, Francis I. aangehaald Luiz Sayao in ‘Als God goed is, waarom is er kwaad?’ post op het web beschikbaar.](#)

Wat we zien is dat er veel theologen die zijn voorstanders van God, maar niet op de hoogte van zijn woord. Erger nog, terwijl de christelijke wapens moet worden beperkt tot het woord van God, omdat het in staat is om bolwerken zulke geleerden zijn in het bezit van de wapens die door de wereld [“want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk te vernietigen, maar krachtig door God voor het slechten van bolwerken “](#) (2 Korintiërs 10: 4; 2 Korintiërs 6: 7; Romeinen 13:12).

Met wazig zicht als gevolg van moderne prints, sommige vertalers waren genoodzaakt om de term ‘goed’ in plaats van ‘nobeles’. Veranderen ‘nobeles’ tot ‘goed’ verstoren de tekst idee. Gooi de etymologische wortel van de term ‘agathos’, wat betekent ‘iemand die is, die de werkelijkheid heeft, wat echt is, waar is’, bracht schade aan de tekst te begrijpen.

Wanneer we zeggen dat God Noble, Sir, Goed, we zijn de uiting van de heerschappij van God en onze onderwerping aan Hem. God is de ik ben, dat is, dat de werkelijkheid heeft, dat is echt,

echt, concept superieur aan die gevonden in onze woordenboeken. Door dit concept aan de term 'agathos', het concept, het idee, van de uitdrukking 'God is goed' transmuteert en zendt een unieke betekenis.

Als we bedenken dat God goed is, edel, voornaam, Heer, Vader, is er geen tegenstelling tussen ernst en vriendelijkheid "Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: over de gevallen gestrengheid, maar over u goedertierenheid Gods, als je in de goedertierenheid blijft; anders zult gij ook worden afgesneden " (Romeinen 11:22).

God is ernstig en goedaardige als gevolg van nobele, superieur, of goed zijn, die elke vorm van paradox uitsluit tussen God is goed en er lijden in de wereld.

Als theologen door de eeuwen heen de etymologische wortel van de term 'agathos' hebben genegeerd, zijn we vertrokken met de vraag: wat ze deed met de term 'agape', Griekse woord voor liefde?

Originele Artikel: Por que Deus é bom?